

Obro je, če veste

Obro je, če veste s sabljami med kmini višješolci so naciji podpirali. Rekli so, da nima preko obraza vsaj razde, ki mu jo je izorala. Ta sploh ni pravi Nemci. S to srednjeveško vitežko so se mladi Nemci prijavili za arogantne vojskovo brez srca. Leta 1933 je prepovedal tujcem gledati dvoboje med nemladini, češ, da tujci ne prav ceniti te viteške tradicije.

Države so imele do leta 1936 postav, glasom katedral postal predsednik Zed. Tako je umrl predsednik, ki je takoj odredil novega predsednika. Od 1936 naprej je pa v vstopu, da postane predsednik Zed, držav, ako umrje, in v njem se podpredsednik. Tudi članov predsedniškega kabineta, začeni z dr. tajnikom, zatem za tajnikom itd. Tako se kaj zgodi sedanje predsedniku Zed, držav, predstavlja državni ako se njemu kaj zgojane predsednik za tajnik in tako na. Tako bi lahko postal nekdo, ki ni bil vođa. Kongres se načrtom, da bo to predlagal.

za molžno krav bodo izdelovali za trg v dveh. Manjši bo stal okoli 10.000 in pomolze lahko naenkrat v 12 minutah 800 krav je lahko torej v šestih urah pri tem je treba samo. Stroj večje mere je pa še enkrat hitreje.

nejo sleparijo so izvali naki nacijski nad narodom 1938 do 1941. Naplani kakih 300.000 delavcev plačevali po \$2 na teden za nakup avtomobila, ki naj prodajal do \$396. pa ves ta denar poravnajo. Nemški delavci tak način izgubili do 10.000.

lahko presodijo glode z novimi očali po izdelka. Ako je vojeval globoka, se jim skozi ta očala bela, v 6 čevljev rumena, pri njih črna zelena in pri njih in več črna.

atoriji ameriške armade umil nov motor, ki je lahak. Motor za 3 sile tehta namreč 60 funte, dočim tehta to taki motorji do 100 letih obstanka Zed. v vlada potrošila \$188.000, ki jih je predavkih od naroda. Zdej tam gre vaš denar.

Topovi na Okinawi so zdaj utihnili

GUAM, 21. junija. — Deseta ameriška armada pobija zdaj ostanke japonske garnizije na Okinawi, dočim so ameriške topovske baterije prenehale streljanjem, da ne zadenejo lastnih čet.

Admiral Nimitz poroča, da Amerikanci pobijejo na otoku povprečno 2.590 Japoncev na dan. V nedeljo, ponedeljek in torek so jih pobili 6.884 in 885 zajeli. Toliko japonskih žrtev na dan še ni bilo v nobenem boju na Pacifiku. Na Okinawi je padlo v 80 dneh boja 87.343 Japoncev, a ujeli so jih 2.565.

Admiral Nimitz v zadnjem poročilu uradno še ne omenja konca bojev za Okinawo, priznava pa, da to ni zdaj več daleč.

Ostanki japonske garnizije so zdaj nagnjeni v tri gnezda, katerih največje meri komaj 1.200 jardov.

Eno tako gnezdo ima obkoljeno 6. divizija marinov na skrajni južni točki otoka. Prva divizija marinov in sedma pehotna pa naskakujeta drugo japonsko gnezdo na višini 81. V tem pa polagoma uničuje tretje japonsko gnezdo 96. pehotna divizija na južno vzhodnem koncu otoka.

CHUNGKING, Kitajska. — Kitajski glavni stan poroča, da so se približale kitajske čete na tri milje letališča Liučov, kjer

je bila včasih velika ameriška letalska baza in katero so Amerikanci prepustili Japoncem pred sedmimi meseci.

Radio iz Tokia je pa trdil, da so Japonci obkolili šest kitajskih divizij severno od Hong Konga ter s tem preprečili, da bi mogli Kitajci s svojo armado pomagati Amerikancem, če bi invadirali južno kitajsko obrežje.

MANILA. — General MacArthur poroča, da je 9. avstralska divizija napredovala na severnem koncu otoka Borneo. Avstralcii so se izkrcali zopet na več krajih otoka in prodirajo v notranjost. Razen patrolj ne vidijo sovražnika včasih po več milj.

Pridite jutri večer v SND, kjer boste dobili lepo razvedrilo

Skupina, ki je v tej okolici zainteresirana v prodajo vojnih bondov za 7. vojno posojilo, vabi na prijetno zabavo jutri večer v SND na St. Clair Ave. Nobene vstopnine ne bo in vsak je prijazno vabljen.

Pridite že ob sedmih zvečer, da ne zamudite slovite godbe ameriške obrežne straže, ki bo proizvajala najlepše komade od 7 do 8. To bo prvič, da bo godba obrežne straže nastopila v naši naselbini.

Ob osmih bo pa začetek ostalega programa, ki bo nadvse zanimiv. Nastopila bo solistka Tillie Jackshaw ter Marjorie Shermanova skupina modernih plesalk.

Zatem bo naš čarovnik John J. Grdina lovil po zraku cekine, spreminjal vino v vodo in obratno, požiral goreče cigarete in kuhale omlate v klobuku. Mr. Grdina zna vedno fino zabavati občinstvo.

Zatem bo nastopil slovenski pevski kvartet in nato znani dekliški Baragov zbor.

Govoril bo edino Frank McFarlane, ki je načelnik kampanje za 7. vojno posojilo za ta okraj.

Se enkrat opozarjamo, da pridete v avditorij SND točno ob sedmih, da boste lahko slišali ves program godbe obrežne straže. Ta godba prav nič ne zaostaja za znano godbo naše mornarice, o kateri gre glas, da je najboljša na svetu.

Hitlerjev šofer trdi, da sta se Hitler in njegova nevesta ustrelila

Berchtesgaden. — Erich Kempke, bivši Hitlerjev šofer, trdi, da sta izvršila Hitler in njegova nevesta, Eva Braun, katero je poročil tik pred smrtjo, samomor. Hitler da se je ustrelil skozi sence ob 2:30 popoldne na 30. aprila in sicer pod državno kancelerijo v Berlinu. Eva Braun se je pa ustrelila par sekund zatem.

Kot pripoveduje šofer, sta Hitler in Eva sedela skupaj na divanu v razkošnem skripišču. Dočim se je Hitler ustrelil v sence, si je Eva poglala kroglo v srce. Oba sta bila takoj mrtva.

Ruski prosekutor ne zahteva za Poljake smrtno kazni ampak samo zapor

Moskva. — General Nikolaj Afanasijev, glavni prosekutor za 16 Poljakov, ki so na sodbi zaradi sabotažnih aktivnosti za rusko armado, je izjavil na sodnji, da ne bo zahteval za Poljake smrtno kazni, ampak samo zapor.

Rekel je, da smrtna kazen ni potrebna, "ker živimo zdaj v praznovanju zmage in sovjetski narod je zdaj mogočnejši kot je bil kdaj." Izjavil je tudi, da je glavni krivec za vse to poljska vlada v Londonu, ki je skušala ustvariti nasprotstvo proti Sovjetski Uniji.

Prosekutor je tudi trdil, da ni Stanislav Mikolaczky nič vedel o teh činih poljskih domoljubov. Torej bi bil za Ruse sprejemljiv pri poljski vladi v Varšavi.

(Moskva je na ta način odstranila vse neljube osebe, ki bi sicer znale priti v poljsko vlado).

Republikanci so samo za 6 mesecev za OPA

Washington. — V poslanski zbornici je zdaj boj, če se podaljša OPA še za eno leto ali samo za 6 mesecev. Postava poteče 30. junija, če ne bo podaljšana. Republikanci se borijo, da bi se podaljšalo OPA samo za 6 mesecev.

Demokratski poslanci podpirajo administracijo, ki zahteva urad za kontrolo cen (OPA) še za eno leto.

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znamke.

Nov delavski predlog je bil vzložen v senatni zbornici

Washington. — Senatorji: Harold Burton iz Ohio, Joseph Ball iz Minnesote in Carl Hatch iz New Mexico, so vložili v senatu nov delavski predlog, ki bi nekaj predružil Wagnerjevo delavsko postav. Predlagatelj pravi, da bi ta predlog, če bi postal postava, v bodoče preprečil vse spore med delavstvom in industrijo ter preprečil vse stavke, ker bi gotov vladni odbor vse spore rešil mirnim potom in v zadovoljstvo obeh strank.

Predlog sicer ne prepoveduje stavk, toda govori pa o posredovalnem vladnem stroju, ki bi stavke lahko preprečil. Vsi trije senatorji izjavljajo, da so na tem predlogu študirali 18 mesecev in so ga sestavili skupaj tako, da bo pravičen tako za delavca kot za delodajalca in kar je glavno, da bo prinesel v ameriško industrijo mir in prosperiteto.

O predlogu se bo vršila v senatu obširna debata.

Bilo srečno!

V soboto 23. junija se bosta poročila v cerkvi sv. Vida ob enajstih Josephine Veronica Lunder in Pfc. Elmer Janchar. Nevesta je hči Mrs. Frances Lunder iz 9308 Parmalee Ave., ženin je pa sin Mr. in Mrs. Frank Janchar iz 620 E. 94 St. Poročne obrede bo izvršil Rev. Ludwig Virant iz Madison, O., ki je ženinov bratranec. Nevesta je graduirala iz John Hay višje šole, ženin je pa dijak iz John Carroll univerze. Njegov brat je poznani zdravnik dr. Leonard Janchar. Poroki se bosta podala mlada zakonca na kratko potovanje na vzhod. Vse najboljše želimo mlademu paru v novem stanu.

Maša za vojaka

V petek ob 8:15 bo darovana v cerkvi sv. Franciška na Superior in 71. cesti maša za pokojnega vojaka Pfc. Frank Blatnika.

PRVI POLETNI DAN

Danes ob 2:52 popoldne nastopi poletje Sonce je vzhajalo ob 5:55, to se pravi moralo bi pa ga radi megleenega ozračja nismo videli. Zahajalo pa bo ob 9:05, torej bomo imeli danen 15 ur in 1 minuto sončne svetlobe ali najdaljši dan v letu.

Od danes pa do 3. julija bo dan enakolg. Potem bo pa postajal vedno krajši do 21. decembra, ko bomo imeli dnevne svetlobe samo 9 ur in 2 minuti.

Kakšno bo vreme poleti, bi vsak rad vedel. Kdo ve?

Kupujte vojne bonde!

NOVI GROBOVI

Joseph Krnc

Včeraj zjutraj je umrl Joseph Krnc, star 60 let, stanujoč na 1171 E. 58. St. Tukaj zapušča soprogo Kato roj. Osbolt in pet otrok: Caroline omož. Vild, Ano omož. Maček, Rose omož. Shoff, Joseph in Pvt. Louis na Francoskem, brata Antona in več drugih sorodnikov.

Rojen je bil v vasi Lekanc, fara Trebnje, kjer zapušča več sorodnikov. Tukaj je bival 35 let ter je bil član društva Clevelandski delavci št. 9 SDZ. Pogreb bo v petek zjutraj ob 8:15 iz Želetovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostali naši sožalje.

Joseph Adamič

Po dolgi in mučni boleznii je umrl na svojem domu, 716 E. 157. St. dobro poznani Joseph Adamič, star 41 let. Tukaj zapušča soprogo Mary roj. Krall, hči poznane družine Joseph in Mary Krall, sina Joseph, mater Josephine, sestro Mary omož. Kozlevčar in več drugih sorodnikov.

Rojen je bil v Johnstown, Pa. Tukaj je bival 30 let in je bil član društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ ter I.W.O. Pogreb bo v soboto zjutraj ob 8:45 iz Želetovega pogrebnega zavoda na 152 cesti v cerkev Marije Vnebo vzete ter na Kalvarijo. Naj mu bo lahka rodna zemlja, preostali naši sožalje.

To so vam inženirji!

Našo slavno St. Clair cesto popravljajo med 61. in 62. cesto že osem mesecev, to je od razstrelbe pri plinarni 20. oktobra. Saj je kazalo, da bo cesta te dni odprta za promet. Pol ceste je bilo že popolnoma tlakane, ko so se včeraj spomnili, da so nekaj pozabili in začeli so zopet razbijati pravkar dovršen tlak. Nekoč smo brali o zdravniku, ki je pozabil škarje v telesu bolnika, ko ga je operiral. Pa ne, da bi bili pozabili kak kramp pod cesto in ga zdaj iščejo? Kaj se ve. Upamo, da bo St. Clair popravljena prej, ko bo konec vojne na Pacifiku. Ampak stavili pa ne bi.

V svoje prostore

Mr. in Mrs. Joe Suštaršič, ki sta vodila znano gostilno na 6702 St. Clair Ave., sta se zdaj preselila v svoje prostore na 5379 St. Clair Ave. Prostore sta vse moderno preurehila in se toplo priporočata za obisk gostilne.

Pobiranje asesmenta

Tajniki in tajnice, ki pobirajo asesment v Slovenskem domu na Holmes Ave., naznanjajo, da ga bodo ta mesec pobirali v soboto in ponedeljek večer, ker pride 24. dan na nedeljo. Članstvo je prošeno, da to upošteva in pravočasno plača svoj asesment.

DA NE BOSTE ZDAJ NORELI, KO BO VEČ GAZOLINA

Eno minuto čez polnoč danes je stopila v veljavo odredba, da je vsak gazolinski kupon A-16 vreden 6 galon gazolina. Kuponi A kart so kupili dozda samo 4 galone gazolina.

Tudi oni, ki imajo ribiške čolne na motor, bodo dobili za 50 odstotkov več gazolina. Oni, ki imajo "B" karte bodo tudi dobili več gazolina, če dokažejo, da ga potrebujejo.

Tri županske kanidate imamo v Clevelandu

Včeraj je bil zadnji dan, ko so morali kandidatje za razne urade vložiti pri volivnem odboru svoje peticije. Tri županske kanidate imamo in eden bo kandidat na demokratski listi župan Thomas Burke, na republikanski Ray C. Miller in neodvisen George B. Harris, republikanec.

Za mestno zbornico nimajo nekateri odborniki nobenega tekmeča, tako v 10. kot 28. vardi; v prvi je odbornik Edward L. Pucel, v drugi Michael Lucak.

V 23. vardi imamo pa tri kanidate in sicer je sedanji odbornik Edward Kovačič, dalje sta vložila peticije Anthony Kusan in Louis A. Novak.

V 32. vardi bomo imeli tudi tri kanidate in sicer je sedanji odbornik John J. Prince, ter Anton Vehovec in Luther J. DeSantis.

Delavci se vračajo

Delavci, ki so stivali pri Diamond Alkali Co. v Fairport, O., se počasi vračajo na delo, odkar je armada prevzela podjetje. Toda vzelo bo še več dni, predno se bo lahko pričelo z obratom.

Queen Mary je pripeljala 14,526 vojakov včeraj v N. Y.

New York, 20. jun. — Tukaj je danes pristal največji parnik na sveto, Queen Mary. Na krovu je imel parnik 14.526 ameriških vojakov in častnikov, osvobojenih vojakov iz nemškega ujetništva, vojaških bolničark in druge.

Na parniku je bil tudi prvi bataljon vojaške policije, ki se je vrnil v Ameriko. Mnogo je bilo vojakov, ki bodo šli po dopustu naprej na Pacifik, mnogo pa takih, ki bodo za vselej slekli vojaško suknjo.

Lausche napada zbornico, ker ni sprejela predloga za varstvo zemlje

Columbus, O. — Poslanska zbornica je glasovala z 58 proti 53 glasovi, da morajo premogovne družbe, ki kopljejo premog ali rudo vrh zemlje, površino zopet posaditi ali obsejati, ne pa pustiti golo. Predlog je prepadel, ker za sprejem je bilo potreba 69 glasov.

Guverner Lausche, ki je toplo priporočal sprejem tega predloga, je rekel, da ne razume, kako je mogla zbornica glasovati proti koristim lastne države. Saj predlog ni bil drugega kot ukaz rudniškim družbam, da nehajo mesariti ohijsko zemljo.

Plava kri nima pri nas nobene prioritete

Clevelandčani so pokazali, da jim plava ali plemiška kri prav nič ne imponira. Ko je bil te dni v Clevelandu angleški vojvoda Windsor, bivši angleški kralj, je imel prav take težave kupiti cigarete kot drug navaden meščan.

Razne vesti od naših borcev v službi Strica Sama

Edward John Bokar, sin Mr. in Mrs. Bokar iz 6615 Edna Ave., je graduiral iz bolniške korne šole v Farragut, Idaho. Med 123 učenci je bil šesti najboljši. Svoje čase je bil Ed die naš priden raznašalec. Čestitamo mu na njegovem uspehu. Njegov naslov je zdaj: Edward John Bokar, HA 1/c U. S. Naval Hospital Staff, Great Lakes, Ill.

Sledeči naši fantje so bili častno odpuščeni iz armade: Michael J. Valentič, 961 E. 239 St.

William F. Rode, 902 E. 75 St.

Frank J. Lustig, 3538 E. 135

Joseph A. Cekada, 1119 E. 177 St.

Joseph Somrak, 1087 E. 64 Street.

Med drugimi, ki je dospel z 86. divizijo iz evropskih bojišč je tudi Pfc. Joseph Kozar, 723 E. 157 St.

Mrs. Josephine Zaman, 675 E. 160. St. je prejela obvestilo, da je bil njen sin Joseph A. Zaman, F. C. 1/C na 12. aprila ranjen na Pacifiku in da se zdaj nahaja v bolnišnici na Pearl Harborju. Pri mornariči služi že od novembra 1942, kamor je vstopil po graduaciji iz Collinwood višje šole.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER1117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$5.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 143 Thurs., June 21, 1945

Zdaj ne govorijo več o
60,000,000 delih

V čikaškem stadionu je poslušalo 110,000 oseb predsednika Roosevelta, ki je kandidiral za četrti termin. Tukaj je imel Roosevelt enega svojih glavnih kampanjskih govorov in izrekel je med drugim sledeče pomenljive besede: "Ko bomo dobili to vojno, bomo morali gledati, da bo vsaka oseba v Zed. državah imela delo. Naš program govori za 60,000,000 del po vojni."

Preko noči je postalo eno glavnih kampanjskih rekov demokratske stranke "delo za 60,000,000 oseb." Henry Wallace je ves navdušen sprejel to geslo in ga pripel na svoje kampanjsko bandero.

Rooseveltov protikandidat, guverner Tom Dewey, je izgledal kot pravi politični pritlikavec, ko ni mogel ameriški narodu obljubiti po vojni drugega, kot "polno zaposlitev." Polna zaposlitev ali pa sigurnih 60,000,000 del je razlika kot noč in dan.

Ko je bil Roosevelt izvoljen, je bil še vedno glavni bojni krik demokratov in pa levicarjev, na čelu Henry Wallace — 60,000,000 del po vojni v mirnem času. Kaj nas skrbi, ko preneha delati vojna industrija, saj nam je Roosevelt obljubil 60,000,000 del!

Toda aprila meseca je umrl predsednik Roosevelt in na njegovo mesto je prišel Harry S. Truman. Ta nam je zagotovil, da se bo držal večine smernic, kot jih je zarislal njegov prednik Roosevelt, toda kar na tih je položil na policu tistih "60,000,000 del." Zdaj se že sliši, da je vlada popolnoma opustila misel na 60,000,000 del in začela vedno bolj naglašati: "polno zaposlitev." Prav tisto, kar je v kampanji naglašal ali obljubil newyorški guverner Dewey.

Zakaj ta sprememba? Vlada uradniki so začeli drug za drugim izjavljati, da je predsednik Roosevelt vzel v roko vse prevleke številke, ko je obljubil 60,000,000 del v mirnem času. Saj bi moral delati potem vsak dijak in vsaka hišna gospodinja, ki sta v normalnih ali mirnih časih: prvi v šoli, druga v kuhinji.

Lanskega decembra je izjavila delavska tajnica Frances Perkins, torej komaj en mesec po predsedniških volitvah, da bo po vojni najmanj 7,000,000 oseb pustilo delo v vojni industriji, nekaj zaradi mladosti (dijaki), nekaj zaradi starosti, nekaj zaradi hišnega poklica (matere in gospodinje). Če bi hoteli torej po vojni zaposliti vse, ki bodo pripravljeni delati, bi morali preskrbeti kakih 8,000,000 del več, kot jih je bilo leta 1940 in takrat je bilo zaposlenih 45,500,000 oseb. Za polno zaposlitev bi torej potrebovali, kakor je izračunala delavska tajnica Perkins, okrog 53,500,000 del, kar je za 6,500,000 manj, kot je pa obljubil del Roosevelt.

Tudi trgovinski tajnik Wallace, ki je tekom predsedniške kampanje nosil po deželi geslo "60,000,000 del," je zadnji teden mimogrede pripomnil, da bo morda kaj takega potrebno šele leta 1950.

Ako nam bo pripravila po vojni industrija in vse drugo, kjer bodo dobili Amerikanci lahko delo, vsaj toliko dobrih del, da bo lahko delal vsak, ki bo hotel, pa bomo lahko zadovoljni. Tisto kampanjsko geslo "60,000,000 del" po vojni, je bilo podobno onemu, s katerim je kandidiral Hoover: dva avtomobila v vsaki garaži in po dva piščanca v vsakem loncu, ali pa kampanjsko geslo McKinleya: polna pelca za vsakega delavca! V kampanji se marsikaj obljubi.

Kdo je torej kriv?

V Ameriki nam manjka danes tega, nam manjka onega. To se pravi, manjka samo tistemu, ki noče plačati več kot pa je od vlade določena cena. Ako je pa človek pripravljen plačati gotovo ceno, lahko dobi vse, kar hoče. Kokoši so, recimo, kar izginile s trga. Toda kdor hoče plačati ceno, jih dobi lahko toliko, da ima vsak dan trikrat kokošjo pečenko na mizi.

To je takozvana črna borza. Vlada nam pravi: ne kupujte na črni borzi, pa bo izginila! Dobro, toda če mora človek presoditi med tem, da naj bo lačen ali sit, ne bo gledal kje kupi in koliko plača.

Ako hoče vlada ugonobiti črno brzo, nam mora preskrbeti dovolj stvari, ki jih potrebujemo. Saj vendar nihče ne plača rad več, kot bi bilo pa potreba. Toda če pa ne more dobiti potrebnih stvari kot na črni borzi, bo šel pač tje, saj denarja ima dovolj.

Vlada, to se pravi urad za kontrolo cen, je med drugim tudi določil cene modnemu blagu. Otroške oblečke, na primer, ne smejo biti dražje kot med 98c in \$1.49. Dobro, pa pojdite v trgovino in skušajte dobiti tako ceneno blago, ko ga pa ni.

Statistikarji trdijo, da ni nihče drugi kriv, da je pomanjkanje živin in drugega v deželi kot urad za kontrolo cen. Urad ni napravil drugega, kot da je postavil maksimalne cene, ni pa preskrbel, da bi bilo po vsej deželi dovolj potrebščin po tisti ceni. Na ameriških pašnikih je toliko glav klavne živine, da ne vedo kam z njo, a naše mesnice so pa brez mesa. Kaj narodu pomagajo nizke cene, kot ima pa prazne lonce. Edino, kjer je bil urad za kontrolo cen uspešen, je bilo pri najemninah. To pa za to, ker tam ne more biti črne borze.

BESEDA IZ NARODA

Pismo iz Francije

Naslednje pismo sta prejela od svojega nečaka iz Francije Msgr. V. Hribar in Mary C. Hribar, 15519 Holmes Ave. Pismo se glasi:

Francija, 10. jan. 1945.
Draga teta in stric!

Pišem vama še drugo pismo, a ne vem, ali bosta kaj prejela ali ne. Pred par dnevi sem vama že pisal eno tako pismo. Neizrečeno bi tudi že rad šel domov, kjer nisem bil že dve leti. Stara mama so še živi in zdravi doma. Jaz sem ravno v takem položaju kot je bil moj oče. (Oče je bil tudi vojni ujetnik od leta 1915 do 1918.) Drugače mi gre še kar za silo in sem zdrav. Minilo je staro leto in nastopili smo novo leto 1945. O, da bi nam to leto prineslo zaželeni mir in vrnitev na svoje domove.

Draga teta, prav lepo Vas prosim, da če prejmete to pismo, da bi mi odpisali. Teta, prosil pa bi Vas tudi, če Vam je mogoče kaj poslati, ne obleke pač pa kaj za jesti. To Vas prav lepo prosim. Želim tudi vama srečno novo leto. Drugič vama bom še kaj pisal in kaj več poročal o domu. Z Bogom!

Martin Hribar.

(Op. Martin Hribar je bil prisiljen služiti v nemški armadi in je bil pozneje zajet v Franciji.)

Izlet kluba "Ljubljana"

Kakor vsako leto tako bo tudi letos imel klub Ljubljana svoj izlet v prsto naravo in sicer v nedeljo 24. junija na prijazno Arternovo farmo.

Izletniški prostor je oddaljen kakih 4 do 5 milj od Slovenskega društvenega doma v Euclidu. Vozite po Euclid Ave. do Richmond Rd., tukaj obrnite na desno in vozite po Richmond Rd. do Highland Rd., tu pa obrnite na levo in vozite po Highland Rd. kake pol milje ter pazite na napis "Klub Ljubljana," tu zavijete na levo na farmo in ste na mestu.

Sklenjeno je bilo, da se zbiramo ob 12:30 pri Slovenskem društvenem domu v Euclidu in točno ob eni uri se odpeljemo na izletniški prostor. Vsi tisti, ki nimate svojega avta, bodite točno na mestu, da ne bo potem izgovorov: jaz bi bil šel, ali bi bila šla, pa me ni imel kdo peljati. Ob času našega izleta nam bo že Stric Sam malo primaknil pri gazolinu, da ne bo nikakega izgovora, češ, nisem imel gazolina.

V slučaju dežja pa ostanemo v Slovenskem društvenem domu. Za dobro zabavo bo vsestransko poskrbljeno, tudi plesalnim bo ustrezno. Torej, člani in članice, udeležite se v velikem številu, čim več nas bo, bolj bo lušno.

Na svidenje v nedeljo 24. junija na Arternovi farmi. Za klub Ljubljana,

Mary Yapel, tajnica.

Iskrena zahvala

Vsem mojim dobrim prijateljem in prijateljicam, kateri so mi prišli čestitati k mojemu rojstnemu dnevu in za imenadi, ki ste mi poslali voščilne kartice, mnoga darila in lepe šopke, nam vam bo tem potom izrečena prisrčna zahvala. Prav lepa hvala tudi vsem prijateljem, ki so se me spomnili potom slovenskega radio-programa ter čestitali. Srčna hvala tudi Mrs. Kodrich, ki mi je tako lepo voščilo napisala v Ameriški Domovini, ker tega gotovo nisem zaslužila. Torej hvala Fanny!

Ne smem pa pozabiti mojih društvenih sesterstev društva Svobodomiselnice Slovenke št. 2, ki so mi prišle čestitati v tako velikem številu in vsaka mi je prinesla tudi darilce, saj one me

itak nobeno leto ne pozabijo. Hvala vam!

Vsem skupaj in vsakemu posebej še enkrat prav prisrčna hvala in upam in želim, da vam bom mogla kdaj povrniti.

Vam hvaležna in udana
Tončka Jevnik.

Pismo iz domovine

Iz Nemčije je prejel pismo od svojega sina rojak Joe Jalovec, ki živi v Ravena, Ohio. Svoječasno je bival v Clevelandu. Pismo se glasi:

Dragi papa!
Najprej prejmi najlepše pozdrave od Tvoje še živeče družine. Mi smo še vsi živi in zdravi. Nahajamo se tukaj v Straubingu, to je, v Nemčiji, kjer smo že tri leta. Da Ti malo opišem našo doživljajo, začnem kar od začetka in malo bolj površno.

Ko so leta 1941 prišli k nam v Slovenijo Nemci, so prišli do Krke in Italijani pa z one strani do Krke. Tako da Brod in kar je bilo tostran, je spadalo pod Nemce, onstran, Sv. Križ in okolica pa pod Italijane. Ko je nastopila zima, so pa pričeli Nemci zbirati nas Slovence in nas odpeljavati v svoje "lagerje." Med tem pa je mnogo ljudi pobegnilo preko meje. Tudi mi smo nameravali, a so me Nemci s konji in vozom vred zajeli. Voz in konje so mi vzeli in vse, kar smo imeli naloženo, mene so pa zaprli. Zaprt sem bil 14 dni. V tem času pa so mejo tako zaprli in zastražili, da nisimo več mogli preko.

Nato so pa prišli 24. aprila 1942 ob petih zjutraj, ter nam dali dve uri časa, da si vzamemo kaj s seboj, pa kaj smo hoteli vzeti, ko pa nismo imeli nič, ker so nam Nemci že vse prej pobrali. 28. aprila smo prišli v Stranburg, kjer smo morali delati v grdem ali lepem vremenu ter smo mnogo pretrpeli. Sedaj proti koncu bi nas bili kmalu še postrelili, pa niso imeli več časa, ker so nas Amerikanci prej rešili, ko so prišli sem 28. aprila 1945 ob devetih dopoldne. Sedaj pa vsi željno čakamo, kdaj nas bodo odpeljali domov. Jaz nameravam iti v Ameriko, ker tukaj ni več za živeti in tudi nikoli ne bo, zato pa nam takoj odpiši in nam daj kaj pojasnila. Drugič Ti bom kaj bolj obširno pisal.

Še enkrat prejmi najlepše pozdrave od Tvoje družine mame, Vinkota in Jovita. Bay, bay! Zovi Jalovec.

Rodi sam svoj gospodar

Ako naj nekaj napišem v korist sedme prodaje za tako zvane "War Bonde," naj bo v ta namen zapisanih tehle par vrstic.

Pod zgornji naslov naj gre vse, za kar se piše in kar prikazujejo slike širom U. S. za dober izid 7. kampanje (sedmega posojila), da dosežemo hitrejšo zmago nad drugim sovražnikom, ki nas je zahrbtno napadel in povzročil toliko prelita krvi, naših ameriških sinov.

Vlada, ki nas je sprejela kot take v svoje okrilje in dala nam priliko, da smo postali sodelavci njene sodržavljani vseh pravic svobodne dežele Amerike, kjer živimo vse blagostanje, kakršnega nimajo druge dežele na celemu svetu. Ta vlada pravim, ta velika in nad vse druge dežele mogočna država nas sedaj kliče, da naj bomo njej lojalni! Nihesar ne zahteva od nas takega, kar nam bi bilo težko storiti; kaj še, vse kar hoče je to, da kupimo tako zvane bonde. Kaj so ti bonde? To so delnice naše vlade. Še več, to je, gotov denar, kakor je vaš denar, ki ga imate v žepu ali v banki.

Zavedajmo se, kako modro, pravilno in skrbno ravna vlada v tem oziru, ko skrbi, da v času

vojne vihre, ko je nevarnost tako velika, da se pri tako ogromnih prometnih denarnih računih državni red in sistem ne zruši. Vprašam: Kaj bi se zgodilo z našo domovino Ameriko, če bi vlada ne obdržala reda v finančni strukturi? Kaj bi sledilo? Sledila bi inflacija, ki bi bila hujska šiba od vojske! Vlada je do zdaj storila vse kar je mogla, da je zadržala inflacijo, največji blagor (sreča) za obstoječo vlado, kjer se je zamoglo ohraniti; na eni strani cene živilom, na drugi strani pa veljavni dolarji, kar je eno in isto. Vendar pa je to oboje edina rešitev in pot k zmagi, vsaj za hitrejšo zmago. Za to pravim, se imamo zahvaliti vladi, ki ima na čelu modre in skrbne voditelje, v katerih rokah so vsi milijoni ljudi te naše "REPUBLIKE."

Kdor bi se torej izgovarjal, da ni potreba kupiti bondev, ali pa, da ni potreba nadzorstva radi živil, tak človek nima ne pojma in ne smisla, kar se pravi v vojnem času ohraniti red v številu 130 milijonskega naroda.

Pri vsem tem, kar je zgoraj omenjeno, je še eno, za kar gre vladi priznanje, za njeno skrb za svoje državljane: Delaj in hrani! Kdor tako ne dela je slab gospodar. Kdor hrani noče, ko bi hranil lahko, naj bo tudi brez sredstev, kadar dela ne bo. Vsek je dolžan skrbeti za sebe, dolžan varčevati-hraniti v svojo korist. Zelo pameten je oni, ki tako stori. Vlada to ve, za to va bi in opominja na delo in na varčevanje, če ji bomo sledili, bo za nas prav in za milijone drugih ljudi. V petek pridite na tak shod v SND, kjer se bo vršil lep program v ta namen. Anton Grdina.

Baronica

(Vohunski spomini)

Tisti večer sem že več kakor pol ure sedel v pivnici tiste vrste, ki so za Dunaj tako značilne. Pojedel sem bil klobaso in popil precej vrčkov piva. Blizal se je čas za sestanek, za katerega sem se bil dogovoril. Zaradi tega nisem niti z očesom trenil od ogromne ure, obešene na zadnji steni obsežnega in nizkega prostora.

Konec koncev sta se kazalca na uri združila in pokazala polnoč. V tistem trenutku sem se z naglim gibom zadel ob napol prazno skodelico, ki je stala na mizici, kjer sem sedel. Prevrnil sem posodo na tla, ki se je razletela na kosce.

Zaradi trušca, ki sem ga s tem napravil, je prihitel natakar in se podvizal pobirati črepinje. Komaj je natakar dobro odšel, je k moji mizici prišel visok in krepak možki ter me nepremično gledal. Vrnil sem mu pogled in tedaj si je neznanec dvakrat pogladil brado.

Znamenje je bilo v redu, zato sem minuto kasneje odšel za njim na cesto, kamor je izginil neznanec.

"S temle boste lahko odprli vrata na koncu vrta," je dejal ponižno in mi pomolil ključ, ki sem ga vtaknil v žep. Čez nekaj trenutkov je pristavil: "V hiši sta ostali samo dve stari sobarici." Trenotek je torej ugoden.

Po teh besedah je pohlevno spravljal bankovec, ki sem mu ga dal za plačilo, potem pa izginil v temi.

Ko sem bil sam, sem pogledal na uro in izračunal, da bi bil ob eni po polnoči že lahko v palači baronice X. Do vrha sem zapel težki plašč in zavihal tudi ovratnik. Toda mrz in vlaga sta me vseeno rezala prav v mozeg. Naj sem si še, tako prizadeval, se mi ni posrečilo, da bi potlačil drget, zaradi katerega so mi zobje glasno šklopotali. Sicer je bilo res že v januarju, toda tako oster mrz je bil le nekaj nenavadnega in malo prehud.

Tako se je začel dogodek, ki

Če
verjamete
ali pa ne

"Ne vem, kaj bi rekel," je pomisljal Jim, ko sem hotel tako prepričevalno dobiti v njegovi kastroli prostor za mojo putko.

"Jim, ali se spominjaš, kako smo mi jagri nekoč ujeli lepega prašička, pa ga potem nesli k Zalarjevimi tamle čez cesto, kjer so ga nam spekli tako lepo, da smo si kar prste oblizavali."

"Kaj se ne bom spominjal," potrdi Jim, "in kar hudo mi je, če se spominim, da so tisti lepi časi minili."

"Tisto se ne pita, kakšni časi so bili. Kar bi ti jaz rad dokazal je to, da so imeli Zalarjevi peč pripravljeno za kruh in če so pritaknili zraven še eno tako nežno telesce mladega prašička, ni za to peč prav nič trpela."

"Imaš tudi nekaj prav," prida jim, ki se mi ni mogel več izmazati.

"Takih dokazov ti naštejem lahko na koše. Ali se spominjaš, na primer, kako so se v starem kraju vozili na loterskem vozu na božjo pot in če je bil voz tu-

se ga še tako živo spominjam, kot bi se bil primeril včeraj.

Dva dni prej, 16. januarja 1914, je v svoji stari palači na Dunaju, tako polni najrazličnejših spominov, nenadoma umrla baronica X., ki jo bom imenoval baronico Margaretto Schulzovo. Komaj se je žalostna novica razvedela, sem dobil zelo kočljivo nalogo: za vsako ceno naj se polastim določenega svežnja pisem, ki jih je ta dama imela.

Diplomacija se je morala še enkrat izkazati za najbolj neizprosno in najbolj neumljivo, ne sovražnično resnične zgodovine. Morala so izginiti pisma, ki bi bila marsikatero poglavje resnične evropske zgodovine pokazala v čisto drugačni luči, kakor pa jih gledamo sedaj.

Baronica Margareta Schulzova je bila nad petdeset let zaupnica evropskih vladarjev in najvidnejših politikov. Eni in drugi so njene nasvete zelo radi poslušali. Vse evropske vladne pisarne so vedele, da si je baronica nepretrgoma in zelo pogosto dopisovala z vsemi številnimi odličnimi prijatelji. Četudi so diplomati domnevali, da je previdna dama najbolj kočljiva pisma le uničila, so vendar vedeli, da jih je veliko le ohranila in da so ob smrti še bila v njeni palači.

Zlasti so dobro vedeli za dopisovanje, ki ga je proti koncu leta 1908 imela z nekom, ki je bil tedaj navaden uslužbenec pri nekem angleškem poslanstvu, zdaj pa je imel zelo važno mesto v državi. Naši vladi je torej bilo neznansko do tega, da bi dobila v roke ta pisma, ki bi mogla zelo škodovati naši zunanji politiki, če bi se bilo zanje izvedelo ali če bi prišla v roke nepoklicanim osebam.

Razumljivo je, da je vlada ta reč zelo skrbela, zakaj ravno tiste čase je naša zunanja politika imela povsod obilo trdega in nehalnega dela.

Prišel sem pred palačo ob eni po polnoči, kakor sem bil namenil in kakor je bilo treba sklepiti, da bom prišel. S ključem, ki mi ga je dal neznanec v pivnici (bil je to bivši baroničin uslužbenec), sem zlahka prišel na vrt.

V vsej hiši sta bili razsvetljevalni samo dve okni v drugem nadstropju, pa še ti prav slabo. Zatrdo sta to bili okni v mrliški sobi.

Prav dobro sem poznal ureditve hiše in sem vedel, da je baroničina delovna soba v drugem nadstropju, tik poleg sobe (Nadaljevanje na 3. strani)

di do zadnjega kottička na pa se je še vseeno dobil pa za romarja, ki so ga došli sti. Vidiš, pa ni voz radi prav nič trpel."

"Saj nič ne rečem, da bi dalo kako napraviti, samo me skrbi, kaj bo ona rekla."

"Urška kaj da bo rekla?" "No, ja, saj jo bo komaj konca le ona imela v varstvu sto tvojo kokoš in zdi se mi, bi bilo zelo pametno, če bi ji šala tudi njo. Tukaj pri in barvi imam že jaz ampak zgorej v kuhinji pa vse komandira."

"Oh, glede Urške bo brez skrbi," hitim jaz, "likor jo jaz poznam in njen bro srce, sem prepričan, malo pocajhnal in potamr bi mi še vašo putko zavila naše."

"Šur, jaz naj bi potem zno kastrolo strgal, kaj ne? Jim naglo zastavlja protipreje je prazna zdelo."

"No, saj jaz samo takovim za prigiho. Torej kaj viš, ali dovoliš, da bi se na vaši cvrla?"

"Vidiš, Jack, koliko nih besed je bilo za to vendar dobro veš, da ti nečem nobene stvari na tem Kar prinesi tisto pernatost v nedeljo opoldne jo priiskat in rečem ti, da take ke še nisi jedel, kot bo naše kastrole. Kar je res, res, čeprav me poznaš, da ja navada, da bi se bahal."

"Jo imam zunaj na masi prec tukaj," sem ves blažen na znanje sad moje diplom Razume se, da sem skrbni molčal, da je putka še zavest in v perju.

Stekel sem ven k avtu papirnati zaboj, v kateri ždelo moja bodoca pečenka; kel naglo nazaj ter zaboj žil pred Jima na prodajalno zo z besedami: "Tukaj je nedeljo opoldne pridem njo!"

Potem sem se obrnil in hitel k vratom, sem že med vrati, ko sem šal Jima, ki je z nekim glasom zavpil za menoj: "Hej! Kdo jo bo pa?"

Dobro sem vedel, kaj sli Jim povedati, zato se ozrl nazaj, ampak skočil avto pred njegovo štacuro pogladi dol po Waterloo je se vse kadilo. Doma sem kom naročil, naj povedo, pokliče kdo po telefonu in do v njem spoznal glas da Sepica (otroke učim vanja do drugih ljudi, mi niso krav skupaj pasli me izgovorijo, kakor ve-

znoj, samo k telefonu ne kličejo. Pričakovano reč, da bo hotel Jim dogajno vprašanje: kdo bo putklal, jo slekel in pripravil go stanje v kastroli. O tsem hotel zdaj hčbene de samo da sem jo dal eno rok. Saj sem vedel, da Urška lepo skomandirala, Jimu ne bi dosti zaupal, je ne bi prinesel domov rekel: "O, ne, tako se pa zmenila."

In v nedeljo opoldne po zadnji maši ustavljam v cevih in nesel od tam v slavi lepo rumeno pečenko Urški sem se opravičeval ne sil za zamero radi moje nosti, pa se je samo smejala: "Oh, to ni nič. Kar prinesi, pa ti jih bom spe-

Jim, ki je takrat že svoj gaval tam po krožniku, pristavil: "Jack, veš kaj, kajle jo pojej, kaj jo boš domov."

"Ata," se je tedaj oglašil gov čvrsti sinko Jim, "kaj še stricovo pohamal?"

Te besede mladega Sepicomagale, da sem takoj spoznal veliko nevarnost za moje ko, pa sem se gospodinj naglo in na vse mile vize zahvalil, pa oddrdal do stopnicah s pečenko. Domu bila ob sprejeta še s skorjo častjo in slavo, kot je bil neral Eisenhower oni da Washingtonu. Kosilo je uspeh na celi črti.

Vetloba in senca

SPISAL DR. FR. DETELA

nejevolji je šepetal. To je, da bi bilo čudno in možno, če bi on ne mogel brez nje, ko ona njega tako pogreši. Ali ni dosti deklet, ki so prijaznejše kakšno obrekovanje vmes. "Mana," je dejal brat in prijel sestro za roko, "meni se vse dozdeva, da ne bo s tvojo svatbo nič in z mojo nič. Kakor je bil pa vsaj naber. Zdelo se mu je tudi, da precej govori ta večer, da bi se bila lahko zabavala. Zdal me ne bo tako kmar, si je dejal in se ustrašeno odločnosti. Na misel namreč prišlo, da je bila samo ta večer tako čudna, je včasih vsak človek, ki je in ne ve, zakaj. Moje je pa tudi samo njemu, zdelo, ker je bil on na- zdelo, da se pa tudi, kako na- je nejevolja, kako po- pust človek celo družbo. Ve se pa tudi, kako na- nim ni verna najnedol- beseda. Robatega Miha nekako preveč zagovarja, iz samega usmilje- polomljenega siromaka, kaj bi ji zameril, da ima- zno, tako rahločutno sr- šperju pa vendar ni go- za njegova junaštva se- ševala. "Da bi bila le žena!" si je dejal. "Po- vse dobro. Videla bo, ka- mam rad in kako delam pridnega hlapca, če tudi- ima vsak gospodar

in razdvojen je pri- domov, kjer je sedela pri šivanju. Pozdravil je del; govoriti se ni ljubi- mu, ne njej. "Zdi, Mana," je de- brat čez nekaj časa in al roke, "da sem prej- vel, ko nisem še poznal- Zdal sem res časi- večkrat pa žalosten, ni nikoli. Oddaleč se- se to drugače videlo. "Nocoj pa nisem pripeljal Judeža," je dejal, ko je bil pozdravil Jerico. "Oh, zastran mene ga lahko s seboj vlačiš," je dejala Jeri- ca, ga pogledala, kakor da bi ga hotela vprašati, čemu da je prišel in hitela umivati okna. Beseda je bila neprijetna; Tone je požrl slino in premiš- ljeval, kaj bi še povedal. "Zakaj pa nič ne govoriš, Jerica," je dejal čez nekaj ča- sa. "Ravno to sem hotela jaz te- be vprašati," je bil odgovor. "Z drugimi si tako zgovor- na," je dejal Tone zopet. "Ker so drugi zgovorni," je dejala ona, ne da bi se ozrla. (Dalje prihodnjič.)

S tem, ko so Angleži okupi- rali Burmo, so Japonci izgubili skoro 8,000,000 sodov olja letno. ne, bi povzročilo, če bi me pri- jeli. Dasi sem bil nepoznan, bi vendarle listine, ki sem jih imel pri sebi, vlomljena klju- čavnica in pa svežnji pisem za- dosti zgovorno pričali o tem, kaj sem in kaj nisem. Minute so tekale in neizogib- no se je bližal trenutek, ko me bodo prijeli. Če bi moji mož- gani bili konj, bi bil zatrdno razbil deset bičev, da bi jih zbudil in pognal v tek. Treba se je bilo izogniti škandalu in to za vsako ceno. Če me primejo? Prava reč, saj se lahko izdam za navad- nega tatu. Kaj pa listine? Pis- ma? Zdal se mi je posvetilo. Brž, brž! Treba je migati! Izpraznil sem iz žepov vse, kar bi mi mo- glo škodovati. Potem sem vzel tista dragocena pisma in šop razvezal. Vse skupaj sem zme- tal na kup, potegnil vžgalico in... Kakšen lep plamen! Kako sem si oddahnil in kako zadi- hal, ko sem ga koncem koncev zagledal! Čez pol ure ni bilo v sobi dru- gega kakor kupček pepela od sežganega papirja. Tedaj so se odprla vrata in na pragu so se pokazali štirje smehljajoči se stražniki. Čez štirinajst dni so me so- dili zaradi poskušene navadne tatvine. Med vso tisto naglo razpravo sem zipl eno samo besedo in sicer tedaj, ko je ne- kdo izmed sodnikov, lep človek predirnega pogleda, vzkliknil: "Ampak zebsti vas je pa mo- ralo tisti večer, dečko moj, kaj? In radi tega ste zažgali malo papirja, kajne?"

BARONICA

(Nadaljevanje z 2 strani)

v kateri sta bili okni zdaj raz- svetljeni. Glede tega torej po- mota ni bila mogoča. Da bi le prišel v hišo, potem bi se že znal obrniti in poiskati tisto, radi česar so me poslali sem. Preteklo je skoraj pol ure pre- den se mi je ob neznanski pre- vidnosti posrečilo priti v vežo. Slekli sem suknjo in sezul čev- lje in oboje skril v ogromno va- zo ob zidu. Potem sem se spla- zil v drugo nadstropje. Vedel sem, da je hodnik, ki je skoraj čisto v temi, zelo dolg. Zadrževal sem dihanje in nepre- mično čakal, dokler se mi niso oči navadile na temo. Ko so mi zenice pričele razločevati pred- mete na hodniku, sem si šele upal naprej. Potiho in po mač- je sem nazadnje prišel do vrat, ki so držala v delovno sobo. Previdno sem pritisnil na klju- ko in zelo sem si oddahnil, ko sem videl, da vrata niso zakle- njena, vendar je trajalo še pre- cej časa, predno se mi je po- srečilo priti v sobo ter pripre- ti vrata za seboj.

Prižgal sem malo električno svetilko, ki sem jo imel s seboj, ter drobni snopci njene svetlo- be počasi obračal na vse strani, dokler nisem zagledal v njego- vem soju malega predalnika, ki so v njem bila pisma, kakor so mi povedali. Ključavnica ni bila prav pre- več zapletena. Treba je bilo le nekaj kratkih minut, pa sem jo odprl. Vsakdo bo razumel, kako nepotrepljivo sem prišel brskati po različnih svežnjih pisem, ki so bila v predalniku. Sreča je očito bila na moji strani, zakaj v nekaj minutah sem našel zavoj, za katerega mi je bilo toliko. Pogledal sem ga. Nisem se mogel zmotiti, zakaj poznal sem nežno pisavo na tistih listih in pa grb, ki je bil natisnjen na njih.

Prav tisti trenutek, ko je mo- ja roka nepotrepljivo prebrala pisma, je odsekan sum ne- nadno pretrgal gluho tišino. O- brnil sem se ko blisk. Toda prepozno! Nevidna ro- ka je s hodnika zaprla vrata, ki sem jih bil samo priprl in kri mi je ledenela po žilah, ko sem ostal ondi s pismi v rokah in mi je po ušesih odmeval od- sekani zvok ključa. Bil sem zaprt, pa amen. Za- sačili so me prav v trenutku, ko je bilo moje težavno delo kro- nano z uspehom. Moji biriči so tedaj zatrdno že telefonira- li na policijo. V nekaj minutah bodo tukaj stražniki, da me primejo! Hudo razburjenje včasih o- hromi tudi najokretnejše mož- gane. Nekaj minut sem bil docela uničen. Po meni je na- bijala misel, da sem zdaj do- živel najkočljivejši in najusod- nejši trenutek svojega življe- nja. Dobro sem vedel, kakšne hude zapletljaje, tudi politič-

Vzdržal sem njegov pogled, ne da bi bil trenil z očesom, in odgovoril: "Tako je!" Čez mesec dni so me izpusti- li iz zapor.

V kozji rog ga je ugnal

Okoli mize je bila zbrana lov- ska družba. Kramljali so prav- kar o psih. Eden izmed lovcev je takole začel hvaliti svojega psa: "Moj pes je tako pameten, da mu ga ni para na vsem svetu. Zdal ga učim računstva in bo v kratkem šel za trgovskega po- močnika. Naučil sem ga tudi, da gre vsako jutro k peku po žemlje. V košarico mu dam de- setico in pek mu izroči štiri žem- lje. Poslušajte, kaj se je zgodi- lo zadnjič! Pek mu je dal samo dve žemlji mesto štirih. Kaj je storil pes? Ko je videl, da ga je pek ociganil, je stekel na policijs- ko stražnico, poklical stražnika in odšel z njim k peku. Tam je vpričo strogega moža postavil zahteval še dve žemlji in jih je kakopak tudi dobil."

Neki drugi lovec je samo po- kimal in rekel: "Tvoj pes je res moder in zvit, a moj pes je še mnogo bolj! Pa ni samo zvit in moder, ampak je tudi pošten in resnicoljuben. Ko je zadnjič neki lovec pripovedo- val izmišljene lovske dogodivšči- ne, je moj pes planil k njemu in mu odgriznil jezik, češ: Tako, zdaj vsaj lagati ne boš mogel več!"

Na te besede se je vsa družba glasno zasmejala, prvi lovec pa je osramočen utihnil. — Po statistiki državnega urada za ljudsko štetje umrje za jetiko v Zd. državah 40 oseb na vsakih 400,000.

DELO DOBIJO DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE

ženske za hišno oskrbovanje ZA POSLOPIJA V MESTU

Poln ali delni čas, šest noči v tednu
Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj
stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v
Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901
od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan
razen v nedeljo

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

Sprejme se

dve ženski za čiščenje, eno za podnevi, eno za ponoči. Zgla- si- te se v uradu na 842 E. 79. St. HE 2000. (x)

Za lepilni salon

Takoj se sprejme operatorico za lepilni salon; delo je 5 dni v tednu. Zglasite se na 5506 Superior Ave. ali pokličite HE 7202. (144)

MALI OGLASI

Stanovanje v najem

V najem se odda stanovanje 3 sob na 6710 Bliss Ave. (143)

Poceni hiše

Za eno družino na Lockyear Ave. 6 sob, furnez, garaža. Na 185. cesti moderna hiša 6 sob, furnez, garaža, lot 50x140. Na 79. cesti hiša za 3 družine, dobra investicija, nosi \$90 na mesec; cena je \$9,000. Za več informacij pokličite zvečer od 7 do 8 ure

Geo. Kasunic
HEnderson 8056. (144)

Studio Couch naprodaj

Naprodaj je Studio Couch v jako dobrem stanju, zmrna ce- na. Zglasite se na 1064 E. 61. St. (143)

Dobra prilika

Ako želite imeti svoj donar investiran po 10%, potem kupi- te posestvo, ki se nahaja na 63. cesti blizu Glass Ave. Hitremu kupcu se proda pod ceno. Več podrobnosti izvesti pri

J. Sterle

6713 Edna Ave.

EN 0147

Kličite po 6 uri zvečer.
(Tues. & Thur. June 21)

Hiše naprodaj

Hiša za 4 družine, 16 sob.
Hiša za 1 družino, 6 sob.
Te hiše sta obe na enem lo- tu. Poizve se na 993 E. 63. St. ali pa pokličite EN 7626 med 6 in 7 zvečer.
(June 15, 16, 21, 22)

RE-NU AUTO BODY CO.

982 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov.
Popravljamo body in fenderje.
Welding!
J. POZNIK — M. ZELEDCE
Glennville 3830.

Vas muči revmatizem?

Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu. Vprašajte nas.

Mandel Drug

15702 Waterloo Rd.
slovenska lekarna
(Thur.-x)

FR. MIHČIČ CAFE

7114 St. Clair Ave.
ENdicott 9350
6% pivo, vino, žganje in dober prigr- zek. Se priporočamo za obisk.
Odprto do 2:30 zjutraj

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEnderson 9231
Se priporoča za popravila in barva- nje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.
IVanhoe 2237
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNI- CA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Za dobrega harmonikarja

Harmonikarja se sprejme za ob sobotah zvečer v gostilniških prostorih na 3244 St. Clair Ave. Telefon: PProspect 8730. (143)

Moški in ženske

ZA TOVARNIŠKO DELO

ŽENSKÉ
ASSEMBLERS—
INSPEKTORICE
SOLDERERS—
PUNCH PRESS
OPERATORICE

MOŠKI

SET-UP (AUTOMATIC)
STOCK ROOM POMOČNIKI
INSPEKTORJI
TOOL MAKERS
TOOL CRIB ATTENDANTS
LATHE DELAVCI
BRAZERS
SHIPPERS
POMIVAČI OKEN

Dobra plača od ure —
10 ur na dan

Definitivna povojna bodočnost

The Bishop & Babcock
Mfg. Co.

1285 East 49th St.

(143)

Stationary and

Portable

Bench Grinders

Plača od ure

Turret Lathe operatorji

na Warner & Swasey

strojih

Plača od kosa

Steel Improvement
Forge Co.

970 E. 64. St.

(144)

Za likanje

Mi potrebujemo več izkuše- nih žensk za oddelek, kjer se lika in popravlja

Poln čas, stalno dela, plača.

The Halle Bros.

1223 Euclid Ave.

(143)

ženske

COMPTOMETER

OPERATORICE

STROJEPISKE

JUNIOR STENOGRAFKE

GENERAL CLERKS

POMIVALKE POSODE

48 ur na teden

Plača in overtime

Zglasite se

The Osborn Mfg. Co.

5401 Hamilton Ave.

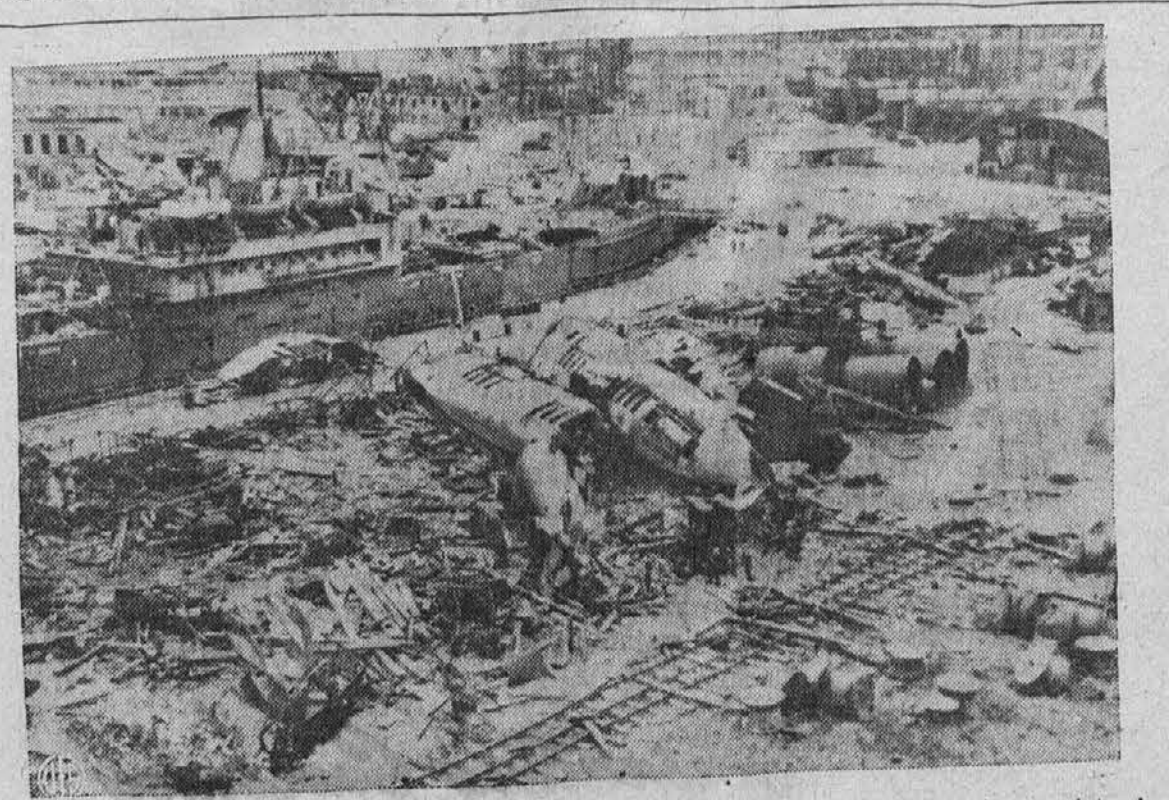
(145)

Pomagajte Ameriki, kupujte
vojne bonde in znamke.

ANY BONDS TODAY? By Fibber McGee and Molly

Illustrated by Jeff Keate

Charles has been walking in air since he bought all those War Bonds.

Gornja slika, ki je bila žele sedaj dovoljena, kaže kako silno so razdejane pristani- ške naprave in ladjedelnice v nemškem pristanišču Hamburg. To je jasen dokaz, kaj je došlo vojno v Evropi za zaveznike. V ospredju slike je videti male podmornice, ki leže razmetane in od bomb uničene.

M. Jacoby - R. Leigh:

POROČNIK INDIJSKE BRIGADE

ROMAN

"Visokost, zdaj pa pod nobenim pogojem ne sprejemam vaših predlogov! Obžalujem, toda zdi se mi, da je to čisto nemogoče!"

Salutiral je in že hotel oditi, ne da bi pogledal grofa Volonova.

Toda kan ga je ustavil: "Dragi major, vsekakor vas prosim, da sporočite moj predlog svojemu poveljniku! Če boste prejeli moje pogoje, potem izobesite belo zastavo!"

Vickers je še enkrat strumno pozdravil, se obrnil in odšel iz šotora, za njim pa vojak, ki ga je spremljal iz trdnjave do sem.

Medtem ko se je Vickers s svojim vojakom in z indijskim spremstvom vračal proti trdnjavi, je Surat-kan najprej po-

klical enega izmed vojakov, ki so bili spremili majorja Vickersa do sem. Zahteval je, naj mu vojak vse natančno razloži, kako je bilo v trdnjavi, kako se drže vojaki in kakšno razpoloženje vlada med njimi.

Vojak mu je pripovedoval na dolgo in na široko, kan pa ga je zdaj pa zdaj ustavljal z vprašanji, iz katerih je bilo moči sklepati, da je Indijec dober poznavalec človeke duševnosti. Poslušal je to pripovedovanje dobre pol ure. Nazadnje, ko je vojak nehal govoriti, je vladar dejal:

"Po vsem tem se mi zdi, da se bo Campbell bojeval do zadnjega moža!"

Volonov mu je odvrnil: "Morate vedeti, visokost, da se Angleži nikdar ne udajo!"

Pri tem se je malce porogljivo nasmehnil in nadaljeval:

"No, njihove puške jim ne bodo dosti koristile, če boste poslušali moj nasvet..."

Kan je radovedno vprašal: "Zdi se mi, kakor da imate kak načrt, dragi grof? Torej, kaj mi predlagate?"

"Če polkovnik Campbell sprejme naše predloge, o čemer niti malo ne dvomim, bo prav lahko..."

Ni mogel končati stavka, ker se je od zunaj zaslišalo gromovito kričanje in navdušeno vzklikanje.

Volonov je stekel iz šotora, za njim pa Surat sam. Z daljnogledom sta zrla na trdnjavo:

Angleži so na zidovju trdnjave izobesili belo zastavo...

Chukoti se uda...

Ko se je major Vickers vrnil v trdnjavo, so vsi drveli k njemu, vojaki in ženske, od vseh strani, da bi jim povedal, kaj sta se dogovorila s Suratom.

Geoffrey jim ni odgovarjal, ker se mu je mudilo, da bi čim prej obvestil poveljnika o tem, kaj se je razgovarjal s Suratom.

Pri vratih je vprašal z zamolklim glasom:

"Kje je poveljnik?"

"V srednji baraki," mu je odgovorilo nekaj vojakov.

Ko je Geoffrey vstopil mrk ni s pobešeno glavo ter šel po baraki proti Campbellu, ki je

stal v kotu, so vsi umolkli. Polkovnik se je pogovarjal s Pearsonom, ki si je bil že čisto opomogel od nenadnega živčnega zloma.

Nekaj žensk se mu je vrglo na kolena pred noge. Prosile so ga, naj jim pove, kaj je.

Vickers je za trenutek obstal, toda ni imel moči, da bi jim bil kaj povedal in si jim ni upal pogledati v oči. Ni pogledal niti Elizabete, ki je bila tudi med ženskami in ki ga je gledala z otožnim pogledom, v katerem ni bilo nič solza, marveč samo neskončna žalost. Tudi ona mu ni rekla niti besede.

Ko je polkovnik Campbell zagledal njegov zaskrbljeni obraz, je priskočil k njemu in vzkliknil:

"Vickers, kaj je?"

Vickers mu je s tihim glasom odvrnil:

"Sire, rad bi se z vami razgovoril na samem."

Odšla sta iz barake.

Preteklo je četrto ure, preden sta se vrnila. Vsi ljudje v trdnjavi so s strahom pričakovali, kaj bo odločil poveljnik Chukotija. Ali se bo udal...?

Kaj je neki predlagal kan Vickersu? Ali se bodo boji nadaljevali...?

Medtem je Campbell stal malo vstran od vojakov, ki so z dvorišča odnašali ranjence in mrtvece, ter se posvetoval z majorjem Vickersom.

Vickers si je na vso moč prizadeval, da bi Campbella prepričal, naj vztraja in pusti njega, da pojde v Loharo po

pomoč. Vickers Surat ni zapal.

Campbell je govoril z odločnim glasom:

"Moramo misliti na ženske in otroke! Če se bomo še naprej bojevali, bomo padli vsi do zadnjega človeka. In kaj bo potem z ženskami in otroki?"

Vickersov odgovor se je glasil:

"Vendar je mogoče, da bomo vzdržali, dokler ne pride pomoč iz Lohare! Če se pa zdaj udamo, je naša usoda zapečatena! Surat-kan in Volonov nam ne bosta prizanesla!"

"Geoffrey, verjemite mi, da je tudi meni težko pustiti trdnjavo... Toda moramo to storiti... Moramo poskusiti, da rešimo ženske in otroke!"

Vickers je molčal. Potem je spregovoril:

"Videl sem, kako je ta Volonov pomežiknil Surat! Nekaj pripravljata..."

Campbell je za trenutek premišljal. Videlo se mu je, kako se bojuje sam s sbeoj. Bilo mu je težko odločiti se.

Če ostanejo v Chukotiju, pojdejo vsi po zlu... Če se vkrcajo na čolne... morda se pa Vickers vendarle moti, ko čuti tako nezaupanje do Surat...

Poveljnik trdnjave se je obrnil in pogledal v barake, ki so bile že vse preluknjane od krogel. Niti ženske, niti vojaki ne bodo mogli več dolgo vzdržati, ker so bili izčrpani in onemogli zaradi boja, vročine in žeje.

Iz barak je donelo stokanje

ranjencev in mu trgalo ušesa.

Pogledal je na stolp, na katerem se je še vedno vila angleška zastava.

Polkovnik Campbell je stisnil pesti in se obrnil k Vickersu:

"Zapovejte, naj izobesijo belo zastavo!"

Geoffrey je minuto stal nemo in togo, kakor da ne razume, kaj mu je polkovnik zapovedal. Potem je zavpil vojakom, ki so se začeli zbirati pri vhodu v barake:

"Izobesite belo zastavo!"

Vojaki so stekli, da bi izpolnili zapoved.

Težko bi bilo pripovedovati in opisovati, kako so vsi ti ljudje, vojaki in ženske, sprejeli novico o tem, da se bo trdnjava udala. Vojaki so zdaj postajali po barakah s puškami v rokah, vsi onemogli in obupani. Ženske so jokale od razburjenja in od strahu. Zlasti so bile preplašene domačinke, ki so vedele, kako zahrbtn in okruten je Surat-kan.

Campbell je Vickersu in Pearsonu dajal nova povelja:

"Vse ranjence na nosila! Potem naj se ženske z otroki zvrste v red! Vojaki naj gredo ob strani njihovih vrst! Tako krenite do reke in naložite na čolne najprej ranjence, potem ženske in otroke! Nazadnje pa še vojake!"

Častniki so vse to delo nadzorovali in ljudi vzpodbujali, da so se naglo gibali.

S stolpa je stražnik sporočil, da Suristanci že prihajajo.

V teh zadnjih trenutkih so se v trdnjavi odigravali ginljivi prizori.

Veliko žensk ni maralo iti v vrste, marveč so vokaje in obupajoč tekale po trdnjavskem dvorišču, iskale po kupih mrličev svojce in se metale na negibna trupla mož, ki so našli smrt od indijskih krogel. Otroci so pretresljivo vreščali, je človeku segalo do dna. Nekatero žensko so bile mrtve od žeje in od gladi, da so otroke bolj vlekale za bo, kakor pa jih nosile.

To je bila žalostna slika skoraj da strašnejša, kakor gled na boj sam.

(Dalje prihodnjik.)

Naznanilo

Cenjenim gostom in prijateljem naznanjamo

DA SMO PRESELILI NAŠO GOSTILNO

iz 6702 St. Clair Ave., na

5379 ST. CLAIR AVE.

kjer imamo popolnoma prenovljene prostore, ki jih je preuredil poznani gračbenik in kontraktor Frank Štrumbel

Novi prostori so lični in moderni, ter nam bo mogoče postreči našim gostom najboljše. Se vljudno priporočamo, da nas ob priliki obiščete.

VEDNO DOBRA ZABA

MR. & MRS.

Joe Sustarsic

GOSTILNA

5379 ST. CLAIR AVE.

FRIDAY NIGHT ATTEND THE

7th War Bond RALLY

SLOVENIAN AUDITORIUM

6415 ST. CLAIR AVENUE

Beginning promptly at 7 P. M.

Hear the U. S. Coast Guard Band. The band will play from 7 P. M. until 8 o'clock. One hour concert. Be there early and get your seats. FREE admission. The program to follow the U. S. Coast Guard Band will include:

TILLIE JACKSHAW, soloist
MARJORIE SHERMAN'S dancing group
J. J. GRDINA, magician
SLOVENIAN QUARTET
ST. VITUS BARAGA GLEE CLUB

Guest speaker will be Frank McFarlane, 7th War Loan County Chairman

See the War II veterans who have just returned from the European and the Pacific war theatres.

Everyone is cordially invited to attend. To hear the U. S. Coast Guard Band be at the Slovenian Auditorium by 7 P. M.

This ad was ordered by THE STEEL IMPROVEMENT FORGE CO. DAVE JOHNSON, Superintendent.

V RIAČ SPOMIN DRUGE OBLETNICE ODKAR JE PREMINUL NAŠ LJUBLJENI SOPROG IN OČE

LOUIS HLAD

ki se je ločil od svojih dragih in zaspal večno spanje dne 21. junija 1943.

Bog odzvel soproga in očeta, dve leti že počivaš v grobu in spomin nam žalosti srce. Počivaj v miru, blaga duša in prosti milosti za nas.

Žalujoci ostali:

MARY HLAD, soproga;

TRI HČERE IN DVA SINOVA.

Cleveland, O. 21. junija 1945.

RODNEY ADAMS

GRELNA POSTREŽBA

Nov lokal

550 E. 200. St. vogal Monterey

Odrpito dnevno 8 zj. do 6 zveč. Sredo do 1 pop., soboto do 8 zveč.

Kompletna zaloga plumberskih in grelnih potrebščin in opreme

Mi imamo v zalogi...

- *FURNEZE NA PREMOK, jeklo in litu železo
- *FURNEZE NA PLIN, Gravity in Airconditioning units
- *CONVERSION PLINSKE GRELCE
- *BLOWER UNITS
- *THERMOSTATE za furneze na premok in plin.
- *BOILERJE, para in vroča voda
- *STOKERJE na premok.

Sedaj je čas, da daste pregledati furnez brez vsakih stroškov

Naj vam naš licenziran vdevalec pomaga premagati vsake težkoče, ki jih morda imate.

FURNEZI RE-CEMENTIRANI \$15.00 IN VEČ

Naša kompletna zaloga plumberskih potrebščin vključuje:

20 in 30 gal. avtomatične grelce za vodo — toilete — umivalnike — Tank Jackets — termostate — bakrene grelce — Stone lined grelce za vročo vodo (imajo 20 let garancije; mere 24 in 33 gal.) — De Luxe Laundry Trays — pipe iz medi — baterije za žepne svetilke — žarnice.

Pokličite KENmore 5200

Boljše kot če bi imeli svoj lasten rastlinjak!

ALI SE SPOMINJATE, da so imeli vse leto sveže sadje in sočivje samo oni, ki so imeli svoj lasten rastlinjak?

Dandanes je to drugače... s truki in vlaki ter letali, ki doneso produkte vrta in farme velike daljave... tako, da lahko ob vsakem času najdete v prodajalni večjo izbero, kot jo pa more producirati družinski rastlinjak.

VAŠA VSA-ELEKTRIČNA KUHINJA po vojni bo lahko to vršila v polni meri ter vam dajala koristi svežih živil.

Imeli boste izboljšano ledenico z mnogimi novimi izboljšavami... ter naglo zamrzujoč kabinet, ki bo omogočal, da boste imeli mnogo živil v zamrznjenem stanju cele tedne ali mesece.

Imeli boste tudi izboljšano električno peč... ki bo proizvajala nove trijumfe v kuhinji... ki bo producirala bolj tečen ajedila.

VAŠA VSE-ELEKTRIČNA KUHINJA s temi in drugimi novimi ter izboljšanimi pripomočki, vam bo prihranila delo in skrb, čas, živila in denar... ter se bo v času sama izplačala.

Več ko elektrika stori za vas, cenejša je povprečna edinica v ceni. Kljub skoro vsem dražjim stvarim, pa Illuminating Company danes daje elektriko za domove po najnižji povprečni ceni zadnjih 53 let.

The Illuminating Company

ELEKTRIKA - POCENI - ZANESLJIVA - VEDNO POSLUŠNA